

Belgian kuningaskunnan 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Belgian kuningaskunta on nostanut 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Pierre Buyle ja Christophe Steyart.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumooa komission 19.1.2005 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että ”vanhat ESR-velat” eivät ole vanhentuneet, ja tarvittaessa sikäli kuin siinä katsotaan, että mainituista veloista peritään viivästyskorkoa, joka lasketaan asetuksen N:o 2342/2002/EY 86 artiklan perusteella,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vuodesta 1987 alkaen ja vuoteen 1992 saakka komissio on vaatinut kantajalta tiettyjen Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) maksettujen summien, jotka komissio on siirtänyt suoraan tietyille tukijoina toimiville Belgian elimille mutta joita nämä eivät ole käyttäneet ESR:a koskevan lainsäädännön mukaisesti, takaisin maksamista.

Vuonna 2004 komissio vaati kantajaa korvaamaan tietyt summat vanhoina velkoinaan, mukaan lukien kantajan velat komissiolle. Näiden korvausten johdosta kantaja osoitti komissiolle useita kirjeitä, joihin komissio vastasi riidanalaisella päätöksellä, jossa todetaan, että toisin kuin kantaja esitti, vanhat velat eivät olleet vanhentuneet.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että kyseiset velat ovat vanhentuneet asetuksen N:o 2988/95/EY 3 artiklan 1 kohdan tai toissijaisesti asetuksen N:o 2988/95/EY mukaisesti asiassa sovellettavien Belgian oikeuden säännösten perusteella.

Kantaja riitauttaa myös komission määräämät viivästyskorot. Kantajan mukaan asiaan on sovellettava erityislainsäädäntöä eli asetuksia N:o 1865/90/ETY ja N:o 448/2001/EY, jotka poikkeavat direktiivin N:o 2342/2002/EY 86 artiklasta, johon komissio vetoaa perustellakseen viivästyskorkojen määräämistä. Kantaja esittää, että mainitussa erityislainsäädännössä ei säädetä viivästyskorkojen määräämisestä sellaisten ESR:n toimien osalta,

joista on päätetty ennen 6.7.1990, ja koska näin ollen komissio ei voi vaatia viivästyskorkoja kyseisistä veloista.

Franco Campolin 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Franco Campoli, kotipaikka Lontoo, on nostanut 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Stéphane Rodrigues ja Alice Jaume, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa nimittävän viranomaisen 13.12.2004 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä valitus, ja kumooa nimittävän viranomaisen päätöksen, jota mainittu valitus koskee ja jolla muutettiin 1.5.2004 lukien kantajan eläkkeeseen sovellettavaa korjauskerrointa, kotitalouslisää ja kiinteämääräistä koulutuslisää, sekä kumooa kantajan palkkalaskelmat siltä osin kuin niissä on sovellettu viimeksi mainittua päätöstä toukokuusta 2004 lukien, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja vaatii sen korjauskertoimen soveltamista, jota hänen eläkkeeseensä sovellettiin ennen 1.5.2004; tätä korjauskerrointa on sovellettava taannehtivasti 1.5.2004 lukien.

Kantaja muistuttaa tältä osin, että sitä varten, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen muutoksesta seuraava siirtyminen vanhasta korjauskerrointa koskevasta järjestelmästä uuteen järjestelmään voidaan toteuttaa, henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 20 artiklan 2 kohdassa säädetään viiden vuoden siirtymäajasta, joka alkaa 1.5.2004 ja päättyy 1.5.2009 ja jonka kuluessa korjauskerroin pienenee progressiivisesti.

Kantaja esittää kanteensa pääasialliseksi tueksi perustamissopimuksen 241 artiklan nojalla lainvastaisuusväitteen siitä, että tässä tapauksessa henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 20 artiklaa on sovellettu lainvastaisesti.

Kantaja vetoaa tältä osin siihen, että

- hänen perusteltua luottamustaan on loukattu, koska hallinto-osasto oli hänen mukaansa vakuuttanut, ettei uusilla henkilöstösäännöillä ole mitään negatiivista vaikutusta hänen asemaansa
- yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita ei ole noudatettu, koska palveluksessa olevia ja eläkkeellä olevia virkamiehiä kohdellaan eri tavalla asuinpaikan mukaan
- kantajan saavuttamia oikeuksia ei ole kunnioitettu, koska niitä hänen virkasuhteensa perustavanlaatuisia ehtoja, jotka olivat voimassa hänen eläkkeelle jäämisensä ajankohtana, on muutettu, ja
- hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.

EARL Salvat Père et Filsin ym. 30.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

EARL Salvat Père et Fils, kotipaikka Saint-Paul de Fenouillet (Ranska), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, kotipaikka Perpignan (Ranska) ja Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine, kotipaikka Pariisi, ovat nostaneet 30.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Hugues Calvet ja Olivier Billard.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 19.1.2005 tekemän Rivesaltes -ohjelmaa ja CIVDN:lle suoritettavia veronluonteisia maksuja koskevan päätöksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että hehtaarikohmainen kesantopalkkio, joka rahoitetaan toimialajärjestölle "Rivesaltes -ohjelman" yhteydessä suoritettavilla maksuilla, sekä toimialajärjestölle suoritettavilla maksuilla rahoitettavat myynninedistämis- ja toimintatuet suojattujen alkuperänimitysten "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" ja "Banyuls" hyväksi ovat EY 87 artiklassa tarkoitettuja valtiontukia.

Kantajat vaativat kyseisen päätöksen kumoamista ja väittävät ensinnäkin, että kyseisen päätöksen perustelut ovat puutteellisia, mikä on ristiriidassa EY 253 artiklan kanssa ja minkä johdosta kantajat eivät ymmärrä syitä, joiden perusteella komissio katsoi, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaiset valtiontuen olemassaolon edellytykset täytyivät tässä tapauksessa. Kantajat väittävät lisäksi, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 87 artiklaa, koska komissio ei osoittanut, että kyseessä olevat toimenpiteet rahoitettiin kansallisen viranomaisen käyttöön annetuin varoin, tai että valtio oli vastuussa toimialajärjestölle suoritetuista maksuista, joilla oli tarkoitus rahoittaa myynninedistämis- ja toimintatukia suojattujen alkuperänimitysten hyväksi.

LA PERLA S.p.A:n 1.4.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: italia)

LA PERLA S.p.A. on nostanut 1.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Renzo Maria Morresi ja Alberto Dal Ferro.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös Cielo Brands-Gestao e Investimentos Lda.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kokonaan riidanalaisen päätöksen ja saattaa mitättömyysosaston päätöksen uudelleen voimaan ja joka tapauksessa julistaa riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi
- velvoittaa Cielo Brands-Gestao e Investimentos Lda:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä SMHV:n molemmissa valitusasteissa aiheutuneet kulut.